

Till
Högsta domstolen

Dnr Ö 2433-02

Odd Swarting ./. Riksskatteverket

Konkursförvaltarkollegiernas förening har beretts tillfälle att yttra sig i rubricerade mål.

SAMMANFATTNING

Föreningen tillstyrker att Högsta domstolen med ändring av underrätternas beslut måtte besluta om förskott till Odd Swarting i enlighet med hans ansökan till Stockholms tingsrätt.

GRUNDER FÖR FÖRENINGENS STÅNDPUNKT

Föreningen har tagit del av riksskatteverkets svarsskrivelse av den 18 november 2002. Föreningen instämmer i vad riksskatteverket anfört i sin skrivelse.

Föreningen vill dock komplettera med följande synpunkter.

Lagstiftaren har framhållit att för att konkursförvaltning skall bli ändamålsenlig och effektiv behöver en förvaltare ha kunskap i allmän juridik, företagsekonomiska insikter, kunskaper om bokföring och redovisning samt kännedom om och vana vid affärsjuridiska frågor. Ett annat viktigt krav har varit att förvaltaren har väl utvecklad kontorsorganisation med resurser för bokföring och redovisning. Därutöver måste förvaltaren ha insikt i straffrättsliga frågor i syfte att kunna bedöma om det föreligger brottsmisstanke mot gäldenären. Han måste också vara väl förtrogen med arbetsrättsliga och arbetsmarknadspolitiska frågor. Vidare har sagts att i princip endast specialister skall kunna komma ifråga som förvaltare.

Detta har inneburit att konkursförvaltning kommit att - och inte endast i de tre större städerna - koncentrera sig till byråer, där flera jurister arbetar med konkursförvaltning. Med beaktande av de krav som lagstiftaren ställt på konkursförvaltarens kompetens, torde denna utveckling allmänt sett vara positiv. Det finns enligt föreningens uppfattning därför skäl att beakta att man vid tillämpning av olika konkursrättsliga bestämmelser inte hämmar denna utveckling.

En effektiv konkursförvaltning i en konkurs av inte alltför obetydlig omfattning kräver också att inte endast den förord-

nade konkursförvaltaren utan även andra personer i betydande omfattning arbetar med konkursen.

Ett förskottsbeslut skall därför inte endast täcka ersättning för konkursförvaltarens arbetstid utan i flertalet fall även arbetstid nedlagd av andra anställda vid advokatbyrån samt bidra till att täcka de löpande kontorskostnader som är anknutna till samtliga de på förvaltarbyrån i konkursförvaltningen verksamma personerna.

Föreningen vill slutligen påpeka att man inte endast skall ta hänsyn till det yrkade förskottsbeloppet i sig. För att kunna upprätthålla den kompetens som krävs enligt förarbetena har varje förvaltare ansvar för ett flertal konkurser. Om man skulle anse att ett förskott om kr 290.000, exklusive mervärdesskatt, inte skulle vara ett betydande belopp i sig, skulle en förvaltare kunna vägras erhålla förskott med motsvarande belopp i ett flertal konkurser, varvid summan av de enskilda beloppen kommer att bli mycket betydande. För en byrå med flera konkursförvaltare kan det totala upparbetade arvodesanspråket uppgå till ett belopp, som det enligt föreningens mening är orimligt att förvaltarbyrån inte till någon del skulle kunna få reglerat förskottsvis.

Malmö den 21 februari 2003

KONKURSFÖRVALTARKOLLEGIERNAS FÖRENING

/Hans Lindell/